

služeb již dne 30. dubna 1930, kdy žalobce — jak sám přiznává — neměl ještě nároku na placenou dovolenou pro rok 1930, a k tomuto propuštění byla podle předcházejících vývodů oprávněna.

Čís. 12477.

I pro dodatné původní rozvrhové řízení doplňující rozvrhové řízení týkající se vadia obmeškalého vydražitele, jest rozhodná jen původní včasná přihláška.

(Rozh. ze dne 30. března 1933, R II 74/33.)

E x e k u č n í s o u d rozvrhuje nejvyšší podání za vydraženou nemovitost nepřihlížel k pohledávce knihovni věřitelky, přihlášené teprve k dodatečnému rozvrhovému roku. **D ů v o d y:** Nový rozvrhový rok bylo stanoviti k rozdělení vadia složeného obmeškalým vydražitelem. Odporovalo by § 210 ex. ř., kdyby se přihlíželo při tomto novém rozvrhovém roku k pohledávkám, jež byly teprve dodatečně přihlášeny (sr. Neumann-Lichtblau: Komentář k ex. ř. I. svazek str. 665). Podle § 211, poslední odstavec, ex. ř. nelze po skončení rozvrhového roku doplňovati přihlášku. **R e k u r s n í s o u d** napadené usnesení potvrdil, ježto odpovídá zákonu i právní vědě a poukázal k důvodům prvního soudu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Názor dovolací rekurentky, že k jejím nárokům přihlášeným teprve k dodatnému, původní rozvrhové řízení doplňujícímu rozvrhovému řízení, týkajícímu se vadia obmeškalého vydražitele (§§ 155, 215 ex. ř.), bylo přihlížeti, vyvrátily případně nižší soudy poukazem na ustanovení §§ 210, 211 poslední odstavec ex. ř. a stačí dovolací rekurentku odkázati na důvody usnesení nižších soudů. Nepochybily tudíž nižší soudy, když k novým, pokud se týče dalším nárokům dovolací rekurentky při rozvrhu propadlého vadia nepřihlížely a je z něho nepřikázaly.

Čís. 12478.

Zásada druhého odstavce § 496 c. ř. s., podle níž se nelze v novém řízení zabývat novými obranami, které dříve nebyly uplatněny, neplatí absolutně a nevztahuje se zejména na obrany, pro něž skutkové předpoklady vznikly teprve po zrušovacím usnesení odvolacího soudu a jež v předcházejícím řízení v první stoličce nebyly ještě ani skutkové opodstatněny.

Bylo-li řízení ponecháno více než dva roky v klidu, nebylo ve sporu řádně pokračováno (§ 1497 obč. zák.).

(Rozh. ze dne 30. března 1933, Rv II 656/31.)